

KDB: 92
Vassdrag: 025, 2 Kvina

TILLATELSE

FOR

Sira-Kvina Kraftselskap

TIL REGULERING OG ERVERV AV FALLRETTIGHETER FOR UTBYGGING AV KVINEN KRAFTVERK

(MEDDELT VED KONGELIG RESOLUSJON AV 16. JUNI 1978.)

Ved kongelig resolusjon av 16. juni 1978 er bestemt:

- «1. I medhold av vassdragsreguleringsloven av 14. desember 1917 og lov om konsesjon for vannfall, bergverk og annen fast eiendom m. v. av 14. desember 1917, gis Sira-Kvina Kraftselskap tillatelse til erverv og regulering av øvre Kvina i forbindelse med utbygging av Kvinen Kraftverk i samsvar med Olje- og energidepartementets foredrag av 16. juni 1978.
2. Manøvreringsreglementet for Sira-Kvina-vassdragene fastsatt ved kongelig resolusjon av 5. juli 1963 gis et tillegg i samsvar med forslag inntatt i ovennevnte foredrag.»

Vilkår

for tillatelse til Sira Kvina kraftselskap til erverv av fallrettigheter og regulering av øvre Kvina for utbygging av Kvinnen kraftverk.

(Fastsatt ved kongelig resolusjon av 25. juni 1976.)

1.

Konsesjonen gis på ubegrenset tid. Konsesjonsvilkårene kan tas opp til alminnelig revisjon i 2013. Hvis vilkårene blir revidert, har konsesjonæren adgang til å frasi seg konsesjonen innen 3 måneder etter at han har fått underretning om de reviderte vilkår, jfr. vassdragsreguleringslovens § 10, post 2, siste ledd og konsesjonslovens § 4, tredje ledd.

De utførte anlegg eller andeler deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vassfall nedenfor anleggene.

Konsesjonen kan ikke overdras uten Kongens samtykke.

Anleggene må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

For den øking av vasskraften som ved reguleringen og overføringene tilflyter eiere av vassfall eller bruk i vassdraget, skal disse erlegge følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 1,50 pr. nat.-hk.

Til de fylkes-, herreds- eller bykommuner som Kongen bestemmer kr. 8,00 pr. nat.-hk.

Etter 10 år kan fastsettelsen av avgiftene tas opp til ny prøvelse.

Økingen av vasskraften ved bygging av magasin i Øyarvatn på 105 mill. m³ og de planlagte inntak av Skjerevassfeltet og Ognhellerfeltet regnes for de planlagte og utbygde fall på 827 m, å bli 40 000 nat.-hk.

Hvis det blir vedtatt lovendring i vassdragsreguleringsloven, skal avgiftene fra denne endrings ikrafttreden beregnes etter de nye regler.

For den del av fallet som konsesjonen gjelder skal avgiftene beregnes av den gjennomsnittlige kraftmengde som det konsederte vannfall etter den foretatte utbygging og regulering kan frembringe med den påregnelige vannføring år om annet.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreter etter hvert som den innvunne vasskraft tas i bruk.

Avgiftene har samme pantesikkerhet som skatter på fast eiendom og kan inndrives på samme måte som disse. Etter forfall svares 6 pst. rente.

3.

Nærmere bestemmelse om betaling av avgif-

ter etter post 2 og kontroll med vassforbruket samt angående angivelse av kraft, jfr. post 22 skal med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende departement.

4.

Arbeidet må påbegynnes innen en frist av 2 år fra konsesjonens datum og fullføres innen en ytterligere frist av 5 år. Under særlige omstendigheter kan fristene forlenges av Kongen.

I fristene medregnes ikke den tid som på grunn av overordentlige tildragelser (vis major), streik eller lockout har vært umulige å utnytte.

For hver dag fristen uten tillatelse meddelt av Kongen måtte oversittes, erlegger konsesjonshaveren en løpende mulkt til statskassen av kr. 1 000.

5.

Konsesjonæren skal ved bygging og drift av anleggene fortrinnsvis anvende norske varer, for så vidt disse kan fås like gode, tilstrekkelig hurtig, herunder forutsatt at det er utvist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for bestillingen — samt til en pris som ikke med mer enn 10 pst. overstiger den pris med tillagt toll, som de kan fås for fra utlandet. Er det adgang til å velge mellom forskjellige innenlandske tilbud, antas det tilbud som representerer det største innenlandske arbeid og produserte materiale, selv om dette tilbudet er kostbarere, når bare ovennevnte prisforskjell — 10 pst. — i forhold til utenlandsk vare ikke derved overstiges. Toll og pristillegg tilsammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 pst. av den utenlandske varepris (eksklusive toll). I tilfelle av tvist om dette, avgjøres spørsmålet av departementet.

Vedkommende departement kan dispensere fra regelen om bruk av norske varer. Søknad om dispensasjon må på forhånd sendes til departementet med de opplysninger som er nødvendige. Hva angår leveranser fra EFTA-land, vil dispensasjonsadgangen bli praktisert i samsvar med de forpliktelser som foreligger i forhold til disse land under forutsetning av full gjensidighet.

For overtredelse av bestemmelsene i denne post betaler konsesjonæren for hver gang

etter avgjørelse av vedkommende departement en mulkt av inntil 15 pst. av verdien. Mulkten tilfaller statskassen.

6.

Forsikring tegnes fortrinnsvis i norske selskaper, hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske. Vedkommende departement kan dispensere fra denne bestemmelse.

7.

Konsesjonæren er forpliktet til, når vedkommende departement forlanger det, på den måte og på de vilkår som departementet bestemmer, i anleggstiden helt eller delvis å dekke utgiftene til legehjelp for arbeiderne og funksjonærene ved anlegget og deres familier og til oppførelse eller utbygging av sykehus eller sykestue.

Hvis noen av arbeiderne eller funksjonærene omkommer ved arbeidsulykke i anleggstiden, kan konsesjonæren etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement pålegges å sikre eventuelle etterlatte en øyeblikkelig erstatning.

8.

Konsesjonæren er i nødvendig utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av noen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene og deres familier sunt og tilstrekkelig husrom etter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

9.

Konsesjonæren er forpliktet til ved arbeidets påbegynnelse å sørge for midlertidig forsamlingslokale til bruk for arbeiderne og den øvrige til anlegget knyttede befolkning eller, hvis departementet måtte anse det mere hensiktsmessig, og ikke vesentlig dyrere, å delta i oppføring eller utbedring av permanent forsamlingslokale, f. eks. samfunnshus.

Konsesjonæren skal stille kr. 30 000 til rådighet for almindennende virksomhet og til geistlig betjening etter Kirkedepartementets nærmere bestemmelse.

10.

Konsesjonæren er forpliktet til å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veier, bruer og kaier, hvis disse utgifter blir særlig øket ved anleggsarbeidet. I tvilstilfelle avgjøres spørsmålet om hvorvidt vilkårene for refusjonsplikten er til stede, samt erstatningens størrelse ved skjønn på konsesjonærens bekostning.

Veier, bruer og kaier som konsesjonæren anlegger, skal stilles til fri benyttelse for

almenheten, for så vidt NVE finner at dette kan skje uten vesentlige ulemper for anlegget, nærings- og allmenne interesser.

11.

Godkjenning av planer og tilsyn med utførelse og senere drift og vedlikehold av anlegg og tiltak som omfattes av denne post er tillagt departementet. Utgiftene forbundet med dette dekkes av konsesjonæren.

Konsesjonæren plikter å legge fram for departementet detaljerte planer med nødvendige opplysninger, beregninger og kostnadsoverslag for reguleringsanleggene og vassfallenes utbygging.

Arbeidet kan ikke settes i gang før planene er godkjent. Anleggene skal utføres solid og skal til enhver tid holdes i full driftsmessig stand.

Innen en rimelig økonomisk ramme plikter konsesjonæren å planlegge, utføre og vedlikeholde hoved- og hjelpeanlegg slik at det landskapsarkitektoniske resultatet blir best mulig.

Kommunen skal ha anledning til å uttale seg om planene for anleggsveier, massetak og plassering av overskuddsmasser.

Konsesjonæren plikter å skaffe seg varig råderett over tipper og andre områder som trengs for å gjennomføre pålegg som blir gitt i forbindelse med denne post.

Konsesjonæren plikter å foreta en forsvarlig opprydding av anleggsområdene. Oppryddingen må være ferdig senest 2 år etter at vedkommende anlegg er satt i drift. Midlertidige hjelpeanlegg kan pålegges planlagt slik at de senere blir til varig nytte for almenheten dersom det kan skje uten uforholdsmessig utgift eller ulempe for anlegget. Ansvar for hjelpeanlegg kan ikke overdras til andre uten departementets samtykke.

12.

I de deler av vassdragene hvor inngrepene medfører vesentlige endringer i vassføring eller vassstand, kan departementet pålegge konsesjonæren å bygge terskler (grunndammer), foreta elvekorreksjoner, opprensninger m. v. for å redusere skadevirkninger. Tilsyn med utførelse og senere vedlikehold er tillagt Vassdragsdirektoratet. Utgiftene forbundet med dette dekkes av konsesjonæren.

Dersom inngrepene forårsaker erosjons-skader, fare for ras eller oversvømmelse eller øker sannsynligheten for at slike skader vil inntreffe, kan departementet pålegge konsesjonæren å bekoste sikringsarbeider eller delta med en del av utgiftene forbundet med dette.

Arbeidene skal påbegynnes straks detaljene er fastlagt og må gjennomføres så snart som mulig.

13.

Neddemmede områder skal ryddes for trær og busker på en tilfredsstillende måte. Generelt gjelder at stubbene skal bli så korte som praktisk mulig. Ryddingen må utføres på snøbar mark. Avfallet fjernes eller brennes.

Dersom intet annet blir pålagt konsesjonæren skal reguleringssonen holdes fri for trær og busker som er over 1,5 m høye, eller har over 5 cm stammediameter målt 25 cm fra bakken. Gjenstående stubber skal være maksimalt 25 cm lange. I rimelig grad kan departementet pålegge ytterligere rydding.

Dersom vegetasjon over HRV dør som følge av reguleringen, skal den ryddes etter de samme retningslinjene som eller er angitt i denne posten.

Ryddingen av reguleringssonen skal være gjennomført senest 2 år etter første neddemning og bør så vidt mulig unngås lagt til yngeltiden for viltet i området.

Tilsyn med overholdelsen av bestemmelsene i denne post er tillagt Vassdragsdirektoratet. Utgiftene forbundet med dette dekkes av konsesjonæren.

14.

Konsesjonæren plikter i den utstrekning det kan skje uten urimelige ulemper eller utgifter å unngå ødeleggelser av naturforekomster og områder, når dette er ønskelig av vitenskapelige eller historiske grunner, eller på grunn av områdets naturskjønnhet eller egenart. Så fremt slike ødeleggelser ikke kan unngås, skal Statens naturvernråd underrettes i god tid på forhånd.

Konsesjonæren skal videre i god tid på forhånd undersøke om faste fortidsminner som er fredet i henhold til lov av 29. juni 1951 nr. 3, eller andre kulturhistoriske lokaliteter blir berørt, og i tilfelle straks gi melding om dette til vedkommende museum. Viser det seg først mens arbeidet er i gang at det kan virke inn på fortidsminne som ikke har vært kjent, skal melding som nevnt i foregående ledd sendes med en gang og arbeidet stanses.

Om bestemmelsene i denne post gis vedkommende ingeniører eller arbeidsledere nødvendig underretning.

15.

Vasslippingen skal foregå overensstemmende med et manøvreringsreglement som Kongen på forhånd fastsetter.

Viser det seg at slippingen etter dette regle-

ment medfører skadelige virkninger av omfang for almene interesser, kan Kongen uten erstatning til konsesjonæren, men med plikt for denne til å erstatte mulige skadevirkninger for tredjemann, fastsette de endringer i reglementet som finnes nødvendige.

En norsk statsborger som vedkommende departement godtar, skal forestå manøvreringen. Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbegynnes før reglementet er fastsatt.

For så vidt vatnet slippes i strid med reglementet kan konsesjonæren pålegges en tvangsmulkt til staten av inntil kr. 10 000 for hver gang etter departementets nærmere bestemmelse.

16.

Anleggenes eier skal etter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske observasjoner som i det offentlige interesse finnes påkrevet, og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige.

Kopier av alle karter som konsesjonæren måtte la oppta i anledning av anleggene, skal sendes Norges Geografiske Oppmåling med opplysning om hvordan målingene er utført.

17.

Ved damanleggene skal der tillates truffet militære foranstaltninger for sprengning i krigstilfelle uten at konsesjonæren har krav på godtgjørelse eller erstatning for de herav følgende ulemper og innskrenkninger med hensyn til anleggene eller deres benyttelse. Konsesjonæren må uten godtgjørelse finne seg i den bruk av anleggene som skjer i krigsøyemed.

18.

Konsesjonæren skal uten vederlag finne seg i enhver ytterligere regulering vedkommende vassdrag som ikke forringer den tillatte reguleringseffekt.

19.

I.

Konsesjonæren plikter å påse at han selv, hans kontraktører og andre som har med anleggsarbeidet og driften å gjøre, tar de nødvendige hensyn for å forebygge skader på vilt- og fiskebestandene som berøres av reguleringen, overføringen og utbyggingen. Herunder skal konsesjonæren i rimelig grad forebygge fare for tilslamming og annen forurensing av vassdragene.

II .

For å avhjelpe skadevirkninger av reguleringen m. v. skal konsesjonæren dersom ved-

kommende departement eller den dette bemyn-
diger finner det nødvendig:

- a) Sette ut yngel og/eller settefisk (herunder også flerårig fisk) av det antall, de arter og stammer, den størrelse og kvalitet, og på den tid, sted og måte som måtte fastsettes, og dekke alle utgifter forbundet med fangst av stamfisk, klekking, foring og transport av den fisk som skal settes ut.
- b) Bekoste fiskeri- og viltbiologiske undersøkelser, herunder langtidsundersøkelser, og å delta i fellesfinansiering av større biologiske undersøkelser som omfatter de populasjoner som berøres av reguleringen og utbyggingen.
- c) Dekke utgiftene med utvidet jakt- og fiskeoppsyn i anleggsperioden.

III.

Dersom det som følge av reguleringen m. v. oppstår skader som berører vilt- og fiskebe-
standen i området, tilpliktes konsesjonæren
utover det som er nevnt ovenfor å bekoste
ytterligere tiltak som departementet bestem-
mer, herunder lette villreinens passasje forbi
magasinet og faste anlegg, og fiskefremmende
tiltak som kalking av den berørte del av
Kvina, såfremt omkostningene står i rimelig
forhold til det som derved vinnes.

IV.

Alle utgifter forbundet med nødvendig kon-
troll og tilsyn med overholdelsen av oven-
nevnte vilkår og pålegg gitt med hjemmel i
disse vilkår, dekkes av konsesjonæren.

20.

Konsesjonæren plikter etter vedkommende
departements bestemmelser å la utføre eller
bekoste tiltak som skyldes forurensningsvirk-
ninger som står i forbindelse med regulering-
en og utbyggingen.

Konsesjonæren plikter etter vedkommende
departements nærmere bestemmelser helt
eller delvis å bekoste oppfølgingsundersøkel-
ser i det berørte vassdragsavsnitt.

Dersom forurensningsbelastningen, sam-
menlignet med forholdene på det tidspunkt
konsesjonen ble gitt, øker som følge av økt
folketall, landbruksvirksomhet m. v. kan regu-
lanten etter nærmere bestemmelse av vedkom-
mende departement tilpliktes å øke minste-
vannføringen fra Øyarvatn og/eller slippe
vann fra Roskreppfjorden.

21.

De partier av isen på Øyarvatn og tilstø-
tende sund som mister sin bæreevne på grunn

av reguleringen og utbyggingen, skal mar-
keres slik:

Så snart isen er farbar om høsten, innsirk-
les det svekkede parti med et tau festet til
peler som settes fast i isen med passe mel-
lomrom. Tauet skal til enhver tid ha en fri
høyde over is- eller snøoverflate på mellom
0,5 og 1,0 m.

22.

De vassfalls- og brukseiere som benytter
seg av det ved reguleringen og overføringene
innvunne driftsvatn er forpliktet til å avggi
til den eller de kommuner, derunder også fyl-
keskommuner som departementet bestemmer,
etter hvert som utbygging skjer, inntil 10 pst.
av den for hvert vassfall innvunne øking av
kraften — henholdsvis gjennomsnittlige kraft-
mengde — beregnet som angitt i post 2.
Staten forbeholdes rett til å erholde inntil
5 pst. av kraften.

Pålegget om avgivelse av kraft kan etter
begjæring av en interessert tas opp til ny
avgjørelse etter 30 år.

Kraften kan kreves avgitt med en brukstid
ned til 5 000 brukstimer årlig. Kraften avgis
i den form hvori den produseres.

Elektrisk kraft uttas etter departementets
bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjern-
ledningene eller fra ledningsnett, hva enten
ledningene tilhører reguleringsanleggenes eier
eller andre. Forårsaker kraftens uttakelse av
ledningene økede utgifter, bæres disse av den
som uttar kraften, enten denne er staten eller
en kommune. Avbrytelse eller innskrenkning
av leveringen som ikke skyldes vis major,
streik eller lockout, må ikke skje uten de-
partementets samtykke.

Kraften skal leveres til vanlig pris i ved-
kommende forsynings- og samkjøringsområde.
Dersom det ikke er mulig å påvise noen slik
pris, skal kraften leveres til selvkostende.
Hvis den pris som således skal legges til
grunn blir uforholdsmessig høy, fordi bare en
mindre del av den kraft vassfallene kan gi
er tatt i bruk, skal kraften leveres til rimelig
pris.

Uenighet om prisen avgjøres av departe-
mentet.

Eieren har rett til å forlange et varsel
av 1 år for hver gang kraft uttas. Samtidig
som uttak varsles kan forlanges oppgitt den
brukstid som ønskes benyttet og dennes for-
deling over året. Tvist om fordelingen av-
gjøres av departementet. Oppsigelse av kon-
sesjonskraft kan skje med 2 års varsel.

Oppsagt kraft kan ikke senere forlanges
avgitt.

Eventuell avgivelse av overskytende kraft-
mengder i henhold til endret pålegg etter

2. ledd kan bare kreves etter hvert som kraft blir ledig.

Unnlater konsesjonæren å levere kraft som er betinget i denne post uten at vis major, streik eller lockout hindrer leveransen, plikter han etter departementets bestemmelser å betale en mulkt til statskassen av kr. 2 pr. dag for hver kW som urettelig ikke er levert. Det offentlige skal være berettiget til etter departementets bestemmelser å overta driften av anleggene for eierens regning og risiko så vidt nødvendig til levering av den betingede kraft.

23.

Når konsesjon er gitt, plikter anleggenes eier å innbetale 1 mill. kroner til Kvinesdal kommune som tilskudd til det planlagte fellesanlegg for jordvanning på Øyesletta.

24.

Konsesjonæren underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av departementet til kontroll med overholdelse av de oppstilte vilkår.

Utgiftene med kontrollen erstattes det offentlige av konsesjonæren etter nærmere regler som fastsettes av departementet.

Gjentatte eller fortsatte overtredelser av post 2, 4, 15, 22 eller 24, første eller annet ledd, kan medføre at konsesjonen trekkes tilbake eller til at enkelte deltakeres rett til å bruke reguleringsvatn faller bort, i samsvar med vassdragsreguleringslovens § 12, post 17, annet og tredje ledd og konsesjonslovens § 26, annet ledd.

For overtredelse av de i konsesjonen innfattede bestemmelser påløper en tvangsmulkt på kr. 1 000 pr. dag eller kr. 5 000 for hver overtredelse, såfremt det ikke er fastsatt annen straff for overtredelse av vilkåret. Mulkten kan inndrives ved utpanting.

25.

Konsesjon skal tinglyses i de tinglag hvor anleggene er beliggende. Departementet kan bestemme at et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget for hvilke reguleringen og overføringene kan medføre forpliktelser.

26.

Det gjeldende manøvreringsreglement for reguleringen av Sira-Kvina-vassdragene gis følgende tillegg:

I post 1, Kvinavassdraget:

Øyarvann: HRV kote 837,0. LRV kote 820,0. Reguleringshøyde 17,0 m, 9,0 m opp og 8,0 m ned.

Ved hjelp av grentunnel føres avløpet fra de øvre 12 km² av Ognhellerfeltet inn i svingekammeret for Kvina kraftverk.

I post 2, foran siste avsnitt:

Fra Øyarvannndammen skal det slippes en vannføring til Kvina på minst 0,5 m³/s i tiden 15. juni—15. september og 0,2 m³/s i tiden 16. september—15. oktober.

Fra lavvannsperiodens slutt skal det uregulerte tilsig til Øyarvann nyttes til oppfylling av magasinet inntil 2 m under HRV. Vannstanden skal ikke senkes igjen før 15. september.

Følgende endring foretas i det følgende manøvreringsreglement:

I post 2, annet avsnitt:

I tiden 1. mai—20. september skal det holdes en minstevannføring ved Rafoss vannmerke på 3,7 m³/sek. og i tiden 1. oktober—30. april en minstevannføring på 1,3 m³/sek.